

РЕШЕНИЕ

№ 34123

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6399** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 306, ал. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 12948 от 27.05.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от директора на 43 ОУ „Х. С.“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район И., [улица], С. Д. Г. срещу Разпореждане № 13919 от 23.04.2025 г., постановено по адм. дело № 2823 по описа за 2025 г. на АССГ, Второ отделение, 59 – ти състав, с което касаторът е осъдена да заплати глоба в размер на 2000 (две хиляди) лева за повторно неизпълнение на влязло в законна сила на 11.11.2024 г. съдебно решение № 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490/2024 г. на АССГ, Второ отделение, 40-ти състав, за което същата е била санкционирана един път с разпореждане № 7412 от 04.03.2025 г. по адм. дело № 12254/2024 г. на АССГ, Първо отделение, 18 – ти състав.

С касационната жалба, озаглавена частна жалба, се иска контролиращият съд да отмени обжалваното разпореждане, тъй като същото е неправилно и вместо него да бъде постановено друго, с което се остави без уважение искането на Г. И. Г. за повторно налагане на глоба. Излагат се доводи, че касаторът е изпълнил решение 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490/2024 г. на АССГ, Второ отделение, 40-ти състав с издаденото от него писмо изх. № 69 от 28.11.2024 г., изпратено на Г.. На следващо място в жалбата е застъпено становище, че разпореждането по адм. дело № 12254/2024 г. по описа на АССГ, 18 – ти състав, с което е наложена първоначалната глоба в размер на 200,00 (двеста) лева, не е скрепено със сила на

присъдено нещо и не необвързва касационната инстанция. В тази връзка се посочва, че не е налице третата предпоставка, предвидена за налагането на административно наказание „глоба“ при неизпълнение на влязло в сила съдебно решение, съгласно чл. 304 АПК. В хода на съдебното производство касаторът, директор на 43 ОУ „Х. С.“ – С., С. Д. Г., редовно призован не се явява, представлява се от адв. М., която поддържа жалбата, предлага да се уважи. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Г. И. Г., редовно призован се явява лично. Оспорва жалбата и поддържа депозирания от него отговор. Предлага да се потвърди обжалваното разпореждане.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, се представлява от прокурор С., който дава становище за основателност на касационната жалба и споделя съображенията на касатора.

Административен съд София – град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените доводи, извърши проверка на обжалваното разпореждане, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събрани доказателства, приема от правна страна следното:

Със съдебно решение № 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490/2024 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 40-ти състав, с което по жалба на Г. И. Г. е отменен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № 331 от 11.06.2024 г. на директора на 43 ОУ „Х. С.“ и е изпратено делото като преписка на касатора за ново произнасяне по подаденото заявление за достъп до обществена информация, в 14 -дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С разпореждане № 7412 от 04.03.2025 г., постановено по адм. дело № 12254 по описа за 2024 г. на АССГ, Първо отделение, 18 – ти състав е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 лв. на директора на 43 ОУ „Х. С.“, който е осъден да я заплати по сметка на АССГ за неизпълнение на влязло в законна сила съдебно решение № 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490/2024 г., по описа на АССГ. Това разпореждане е влязло в законна сила на 24.03.2025 г., видно от отбелязването върху посочения съдебен акт.

На 14.03.2025 г. касационният ответник, Г. И. Г., е сезирал АССГ, подавайки нова жалба с вх. № 6366, с която информира съда, че към посочената дата е изтекъл срокът за изпълнение на решение № 23062 от 11.11.2024 г. по адм. дело № 6490/24 по описа на АССГ. В жалбата е посочено, че във връзка с неизпълнение на влязлото в сила съдебно решение АССГ с разпореждане № 7412 от 04.03.2025 г. е наложил глоба на директора на 43 ОУ на основание чл. 306, ал.2 във връзка с чл. 304, ал.1 АПК и е поискано да се наложи нова така на основание чл. 304, ал.2 АПК.

При тези данни съдът е приел от фактическа страна, че след получаването на 15.11.2024 г. от касатора на Решение № 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490 по описа за 2024 г., същият с писмо изх. № 69 от 28.11.2024 г. е отказал отново предоставянето на исканата от ответника по делото информация с довода, че Г. Г. е родител на ученик в училището и разполага с възможност да се запознае с правилника, както и че правото на достъп до обществена информация.

Съдът е приел, че са налице и трите предпоставки по чл. 304, ал.1 АПК – влязъл в сила съдебен акт; изпращане на препис от него за изпълнение от задължения административен орган и неизпълнение на съдебния акт. Съдът е посочил, че законовият текст предвижда налагането на имуществена отговорност чрез налагането на глоба на длъжностните лица, които не изпълнят задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт, както и че след 24.03.2025 г., когато е влязла в сила първата наложена глоба по реда на чл. 304, ал.1 АПК, не е налице изпълнение на решение № 23062 от 11.11.2024 г. към датата на постановяване на обжалваното разпореждане, както и че не са представени доказателства от страна на наказаното лице по реда на чл. 306, ал. 3

АПК. Направен е извод, че е налице бездействие от страна на директора на 43 ОУ „Х. С.“, за което той носи имуществена отговорност по разглеждания процесуален ред и е повторно, отговарящо на дефиницията, дадена в §1, т. 4 от ДР на АПК, тъй като е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на акта за налагане на санкция по основния състав.

На база на горното съдът е наложил глоба в размер на 2000,00 (две хиляди) лева за две пълни седмици от 24.03.2025 г. до 23.04.2025 г. за повторно нарушение.

Административен съд – София град, XXVIII троен състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 306, ал. 5 АПК, пред надлежен съд и от активно легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното разпореждане е валидно, допустимо, но по същество неправилно.

Съгласно чл. 304, ал. 1 АПК (в относимата редакция), длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт, извън случаите по дял пети, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв. За да бъде законосъобразно ангажирана административнонаказателната отговорност по чл. 304 АПК е необходимо кумулативното наличие на всички елементи, визирани във фактическия състав на разпоредбата – влязъл в сила съдебен акт и неизпълнение на задължение, произтичащо от влезлия в сила съдебен акт от административен орган.

Съгласно чл. 304, ал. 3 АПК (в относимата редакция) при повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба по 500 лв. за всяка седмица на неизпълнението, освен ако това се дължи на обективна невъзможност.

По смисъла на §1, т. 4 от ДР на АПК „повторно е нарушението“, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на акта, с който на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

На база законовите разпоредби следва изводът, че едно административно нарушение „неизпълнение на актове на съда“, за да е налице трябва да са изпълнени следните изисквания: 1. Да има влязъл в сила съдебен акт;

2. длъжностното лице, на което е вменено да изпълнени влезлия в сила съдебен акт, бездейства, т.е. не го изпълнява в законово определения срок или в срока, посочен в съдебния акт;

3. на длъжностното лице е било наложено административно наказание „глоба“ с разпореждане на основание чл. 304, ал. 1 АПК.

4. разпореждането по чл. 304, ал.1 АПК да е влязло в сила

5. в едно годишен срок от налагането на административно наказание „глоба“ с разпореждането по чл. 304, ал.1 АПК, длъжностното лице извърши ново нарушение от същото по вид нарушение.

Според касатора не е налице последното изискване – да е извършено ново нарушение от него в едногодишен срок от влизането в сила на разпореждане № 7412 от 04.03.2025 г.

Настоящият състав на XXVIII касационен състав приема, че неправилно съдът е стигнал до извод за наличие на повторно извършване на нарушението, за което е наложил административното наказание „глоба“ на директора 43 ОУ „Х. С.“ по следните съображения:

На първо място, следва да се отговори на въпроса дали е налице неизпълнение на влязлото в сила Решение № 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490 по описа за 2024 г. на АССГ, Второ отделение, 40 състав.

В депозирания отговор на 17.06.2025 г. по касационната жалба ответникът посочва, че му е известно, че касаторът в изпълнение на решение № 23062 от 11.11.2024 г. е издал писмо с изх. № 69 от 28.11.2024 г., адресирано до Г. Г. и изпратено му чрез Български пощи с писмо с Известие за

доставяне, което е върнато с отбелязване „непотърсено“. С това писмо отново е отказано предоставяне на исканата информация. Този повторен отказ е коментиран в Разпореждане № 7412 от 04.03.2025 г., постановено по адм. дело 12254 по описа за 2024 г. на АССГ, Първо отделение, 18 – ми състав. Този съдебен акт е връчен на Г. Г. на 05.03.2025 г. и следователно тази дата се явява първата официална такава, на която му е станал известен новоиздадения отказ. Същият отново е коментиран в обжалваното пред настоящия съд Разпореждане № 13919 от 23.04.2025 г., получено на 07.05.2025 г. Цитираният административен акт е посочен в касационната жалба на директора на 43 ОУ „Х. С.“, подадена на 27.05.2025 г.

Касационният ответник в депозирания от него отговор по касационната жалба посочва, че му е известно писмо изх. № 69 от 28.11.2024 г. на директора на 43 ОУ „Х. С.“, но счита, че с него не е изпълнено влязлото в сила Решение № 23062 от 11.11.2024 г. на АССГ, тъй като не му е било изпратено на електронната му поща. Едновременно с това не твърди, че отказът от 28.11.2024 г. е обжалван пред съд. Разглеждането в дълбочина на въпроса за писмо изх. № 69 от 28.11.2024 г. – връчване, обжалване и законосъобразност, е извън компетентността на настоящия съд, поради няма да се спира на него. Но то има своето значение за преценка наличието на извършено нарушение по чл. 304, ал. 2 АПК. По делото не е спорно, че същото е било издадено още през 2024 г., поради което касационната инстанция приема, че не е налице неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт – Решение № 23062 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6490 по описа за 2024 г. на АССГ, Второ отделение, 40 състав.

На следващо място, за да е налице повторно нарушение е необходимо разпореждането по чл. 304, ал. 1 АПК да е влязло в сила, длъжностното лице да е било поканено и/или да е изтекъл нормативно предвиденият срок за издаване на административния акт и то отново да бездейства. Правилно органът по чл. 306, ал.2 АПК е приел, че не може да наложи санкцията по чл. 304, ал.2 АПК преди влизането в сила на Разпореждане № 7412 от 04.03.2025 г., постановено по адм. дело № 12254 по описа за 2024 г. на АССГ, Първо отделение, 18 – ти състав, отбелязал е наличието писмо изх. № 69 от 28.11.2024 г. на директора на 43 ОУ „Х. С.“ и не е съобразил, че същото представлява изпълнение на влязлото в сила Решение 23062 от 11.11.2024 г. на АССГ, т.е. не е налице неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт. Достигайки до обратния извод наказващият орган е постановил едно незаконосъобразно разпореждане.

В допълнение е необходимо да се посочи, че административнонаказателната отговорност е лична (чл. 24, ал.1 ЗАНН) и се носи от физическото лице, заемащо определена длъжност, която е административна и която е задължена да изпълни влязлото в сила съдебно решение. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 24, ал. 2 ЗАНН. Тъй като общите разпоредби за административните наказания са разписани в Закона за административните нарушения и наказания, в производствата по Дял шести на АПК, същите намират приложение. Глобата като административно наказание е регламентирана в чл. 13, б. „б“ ЗАНН и се налага на административнонаказателно отговорните лица, посочени в чл. 26 ЗАНН, а административното наказание „имуществена санкция“ изрично нормативно е предвидено да се налага на юридически лица и еднолични търговци (чл. 83, ал.1 ЗАНН).

По изложените съображения, настоящият съдебен състав на XXVIII касационен състав на АССГ, приема, че касационната жалба е основателна, като такава следва да се уважи и да се отмени Разпореждане № 13919 от 23.04.2025 г., постановено по адм. дело № 2823 по описа за 2025 г. на АССГ, Второ отделение, 59 – ти състав.

При този изход на спора следва да се уважи направеното искане от касатора за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600, 00 лв. и да се осъди ответника да ги заплати.

Воден от горното, XXVIII касационен състав на Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 13919 от 23.04.2025 г., постановено по адм. дело № 2823 по описа за 2025 г. на АССГ, Второ отделение, 59 – ти състав.

ОСЪЖДА Г. И. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на 43 ОУ „Х. С.“, ЕИК[ЕИК] сторените съдебно – деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: